

یادداشت

ضعف‌هایی که باقی است

بیژن ذوالفقارنسب

کارشناس فوتبال

■ اعتقاد دارم این دوره از لیگ‌برتر، بازی‌ها با کیفیت پایین‌تری نسبت به دوره‌های گذشته برگزار شد که دو دلیل بسیار مهم برای این افت کیفیت وجود دارد. اولین دلیل کم‌شدن فاصله زمانی بازی‌هاست. در فصلی که گذشت به‌طور متوسط هر چهار روز یکبار تیم‌ها به مصاف یکدیگر می‌رفتند که این برای فوتبال نیمه‌فره‌ای ایران بسیار زیاد است، بازیکنان ایرانی عادت کردند که هر هفت یا شش روز یکبار بازی کنند و این بدعت سال‌های سال است که در فوتبال ایران وجود دارد. در فوتبال اروپا که می‌بینیم تیم‌ها در این فواصل کمتر به میدان می‌روند و مشکلی برایشان به‌وجود نمی‌آید، به‌دلیل دانش فنی، امکانات و ابزار بازسازی و ریکاوری که در اختیار دارند است. به طور مثال در انگلستان ممکن است یک تیم در ۴۸ ساعت دو بازی بسیار سنگین برگزار کند و بازیکنان هیچ افتی نکنند. در لیگ‌برتر خستگی بازیکنان و فرسایشی شدن رقابت‌ها باعث شد تا رقابت‌ها کیفیت لازم را نداشته باشد، به نظرم چند سال دیگر این مشکل در فوتبال ایران برطرف می‌شود و دلیل آن هم عادت کردن بازیکنان به حضور در لیگ‌قهرمانان آسیاست، از طرف دیگر عدم تعهد یکسری از باشگاه‌ها به تیم‌ها باعث شد تا بازیکنان با انگیزه لازم در بازی‌ها حضور پیدا نکنند. این امر نیز به دلیل مصوبه مجلس است که باعث شده باشگاه‌های دولتی نتوانند پول کافی در اختیار داشته باشند. بازیکنان که می‌دیدند با تلاش بیشتر و با کیفیت بهتر هم ظاهر شوند به پول خود به سختی خواهند رسید، انگیزه لازم برای حضور در بازی‌ها را نداشتند، مگر اینکه شانس ملی‌پوش شدن داشتند. یکی دیگر از عواملی که می‌توان از لیگ امسال و نقاط‌ضعف آن نام برد نبودن پدیده در لیگ بود، در سال‌های گذشته در هر لیگ حداقل چهار پدیده می‌توانست نام بری، اما امسال یک پدیده هم وجود نداشت. هر چند بازیکنان جوانی بودند که از آنها به عنوان پدیده نام برده می‌شد اما آنها هم بازیکنان فوق‌العاده‌ای نبودند. بعضی از این بازیکنان در چند بازی خوب بودند اما در طول فصل چهره شاخصی به نمایش نمی‌گذاشتند. حضور کم هواداران تیم‌ها در ورزشگاه‌ها یکی دیگر از نکات منفی فوتبال ایران در فصلی که گذشت، بود. به نظرم کیفیت پایین بازی‌ها باعث شده بود تا استقبال هواداران فوتبال کم باشد که می‌تواند در طول چند سال به ضرر فوتبال ایران تمام شود. داورى هم این فصل با مشکلات زیادی روبه‌رو بود و تیم‌ها زیان دیدند که بهتر است وارد جزئیات نشویم. به‌نظرم برای بهترشدن لیگ باید تعداد تیم‌ها از ۱۸ به ۱۶ تیم کاهش پیدا کند، چون ساختار فوتبال ایران بسیار ضعیف است و توانایی برگزاری ۱۸ تیم را ندارد. ۱۶ تیم‌شدن لیگ‌برتر باعث شد هر تیم چهار بازی کمتر برگزار کند و این یعنی یک ماه رقابت‌ها کوتاه‌تر شود و حالت فرسایشی پیدا نمی‌کند. شاید پتانسیل انسانی ایران زیاد باشد، اما ساختار درستی بر فوتبال ایران حاکم نیست که بتواند از این پتانسیل استفاده کند. اگر بخواهیم از تیم‌های خوب این فصل نام ببریم، سپاهان اولین تیم است، هر چند تغییر و تحولات زیادی در بخش مدیریت و کادرفنی داشت اما به خوبی شرایط خودش را حفظ کرد و از بهترین‌های لیگ بود. با رفتن امیر قلعه‌نویی از این تیم و با اینکه تعداد زیادی از بازیکنان مثل عقیلی، حیدری، توره و رحمتی را هم از دست داد، اما بازیکنان جانشین به‌خوبی توانستند تیم را در بالای جدول نگه دارند. رفتن مدیرعامل این تیم در میانه فصل هم ضربه بزرگ دیگری بر پیگه‌ها این تیم بود. محمدرضا ساکت یکی از وزنه‌های بزرگ این تیم محسوب می‌شد، اما رحمی مدیرعامل جدید این باشگاه به خوبی تیم را مدیریت کرد و توانست با محور قرار گرفتن در امور باشگاه نشان دهد که قابلیت زیادی در مدیریت دارد. سپاهان به درستی به مقام قهرمانی رسید و نشان داد که تیم بزرگ احتیاج به مدیران بزرگ نیز دارد. تیم تراکتورسازی با توجه به فوتبال سنتی که در شهر تبریز وجود دارد هم با مدیریت خوب و عملکرد موفق کادرفنی به شایستگی یکی از تیم‌های بالای جدول بود. آنها در انتخاب بازیکنان خارجی هم بسیار خوب عمل کردند. بازیکنان خارجی این تیم از بهترین‌های ایران بودند. امیر قلعه‌نویی در این تیم هم نشان داد که می‌تواند تا چه حدی تاثیرگذار باشد. البته نباید از هواداران تبریزی به راحتی گذشت آنها تا پایان فصل از تیم خود حمایت کردند و فصل بعد در لیگ‌قهرمانان آسیا از آنها بیشتر خواهیم شنید. تیم نفت تهران و صبا‌قم هم مربیان خوبی مانند حسین فرکی و ویسی داشتند و نتایج خوبی کسب کردند و با امکاناتی که داشتند، در کل عملکرد فوق‌العاده بودند. از بدترین تیم‌های این فصل هم پرسپولیس بهترین گزینه است. سرخپوشان در دوره حیات خود تاکنون چنین نتایجی کسب نکرده بودند. به عنوان یکی از بازیکنان سابق این تیم از اوضاع آنها ابراز تاسف می‌کنم و امیدوارم فصل آینده دنی‌لی تیم موفق‌تری بسازد. از بین تیم‌های سقوط‌کننده به نظرم تیم‌های شاهین بوشهر و شهرداری تبریز از نظر فنی قابلیت خوبی داشتند، اما مدیریت خوبی بر این باشگاه‌ها حاکم نبود، این دو تیم شایستگی زیادی داشتند به‌خصوص شاهین که هواداران پرشوری داشت و به فوتبال ایران می‌توانست کمک کند در مورد بهترین بازیکنان هم می‌توان از نویدکیا، سیدجلال حسینی، تیموریان، کریس انصاری فرد و مجیدی نام برد. از بین بازیکنان خارجی هم فوئیک‌سسی و بازیکنان خارجی تراکتورسازی بسیار خوب بودند، ولی همچنان تعداد بازیکنان بی‌کیفیت خارجی در فوتبال ایران زیاد است و نمونه آن را در بعضی تیم‌ها می‌توان دید.

حسین فرکی در سال ۱۳۳۶ در تهران به دنیا آمد. وی زمانی که به عنوان بازیکن وارد زمین فوتبال می‌شد در پست مهاجم توپ می‌زد. حسین فرکی قبل از جام‌جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین به تیم‌ملی دعوت شد و در کارنامه‌اش حضور در سه مسابقه جام‌جهانی به چشم می‌خورد. وی در مدت سه سال حضور در تیم‌ملی ایران، ۲۲ بار به میدان رفت و ۱۱ گل به ثمر رساند. فرکی پس از پایان دوران بازی، به مربی‌گری رو آورد و به عنوان اولین تجربه رسمی به عنوان سرمربی با تیم پاس در سال ۱۳۸۰ به میدان رفت. وی سه سال به عنوان دستیار سرمربی تیم‌ملی ایران، در این تیم خدمت کرده و در سال ۱۳۸۹ از تیم نفت تهران قرارداد همکاری امضا کرد و هم‌اکنون در لیگ‌برتر حضور دارد. او در این دو فصل نشان داد که می‌تواند به عنوان سرمربی کارهای بزرگی انجام دهد، به‌خصوص این فصل که یکی از تیم‌های پدیده لیگ بود.

■ ■ ■

■ **در آغاز لیگ فکر می‌کردید که با حضور تیم‌های قدرتمندی چون استقلال، در صدر جدول قرار بگیرید؟** نه؛ هدف ما صبر‌نشینانی نبود اما همه چیز خوب پیش می‌رفت ما هم از فرصت‌ها به نحو احسن سود بردیم. ■ **چرا نتوانستید در صدر جدول باقی بمانید؟** ما کار خودمان را انجام دادیم و شکر خدا با تمرکز روی کارمان به اهدافی که داشتیم نزدیک شدیم. بدون حاشیه بودیم و با مدیریت خوبی که اعمال شد روی مسیر درست قرار گرفتیم. البته نباید فراموش کنیم که تیم خیلی دیر بسته شد و فرصت آماده‌سازی نداشتیم. مدتی هم که در صدر جدول بودیم می‌دانستیم که تیم‌ها به تجربه‌تر از ما جایگاه ما را هدف قرار دادند و درست‌هم پیش‌بینی کرده بودیم. به هر حال تیم‌های سپاهان و استقلال سال‌ها تجربه حضور در لیگ را دارند و این توانست کمک بزرگی به آنها کند

■ **فاصله‌ای هم با صعود به لیگ‌قهرمانان نداشتید و آن را نیز از دست دادید.** واقعاً کار بسیار سختی بود، ما تمام توان خود را گذاشتیم، اما صبا حریف بسیار سرخشتی بود، در بازی با استقلال هم ما برای برد آمده بودیم، اما شوکه شدیم. چون استقلال خیلی خوب ظاهر شد و ما را غافلگیر کرد. به هر حال این فصل نتوانستیم به لیگ‌قهرمانان برویم، اما برای فصل بعد، برای گرفتن سهمیه برمی‌گردیم.

■ **بی‌شک تیم آماده‌سازی کاملی نداشت و در ادامه فصل از نظر بدنی به مشکل خورد، این به شما ضربه نزد؟** به موضوع مهمی اشاره کردید. وقفه‌های متعدد لیگ به دلیل بازی‌های ملی فرصت مناسبی برای ما بود که کم‌کاری‌های گذشته را جبران کنیم و با کادری که در اختیار داریم تا حدی این نقیصه را برطرف کردیم و از کوچک‌ترین موقعیت‌ها برای افزایش توان بدنی بچه‌ها استفاده کردیم. اما

ورزش

حسین فرکی، سرمربی «نفت تهران»:

فصل بعد با قدرت برمی‌گردیم

پویان امیری

پویان امیری

با این حال، آماده‌سازی تیم در اول فصل بسیار متفاوت از تعطیلات میان فصل بود و متأسفانه ما آن را از دست دادیم. تصور می‌کنید روند رو به رشد نفت در لیگ، ادامه خواهد داشت؟

بسا توجه به رتبه ما در جدول، رقبا با انگیزه در مقابل ما ظاهر خواهند شد. ما برنامه و دیسپلین خود را از دست نخواهیم داد و برای فصل بعد هم همین‌گونه ادامه می‌دهیم.

■ **موقعیت نسبی را مدپوین چه فاکتورهایی می‌دانید؟**

برنامه، نظم، کادر فنی، به روز شدن اطلاعات و تیم جوانی که حرف‌گوش کن و پراکنیزه‌اند و مدیریت قوی در بخش مادی و فرهنگی.

■ **گفتید در جریان هستتید که تیم‌های بزرگی چون استقلال، پرسپولیس و حتی ذوب‌آهن با مشکلات مالی گلاویزند.** مدیریت شما که چنین مشکلی ندارد؟

شکر خدا نه. بچه‌ها طبق قرارداد پول گرفته‌اند. بی‌شک حل مشکلات مالی، تیم را همیشه بالانس نگه می‌دارد.

گپی کوتاه با «فلاویو لوپز» یکی از بهترین بازیکنان خارجی لیگ ایران

زمین چمن بزرگ‌ترین مشکل فوتبال ایران

چمن است. فقط ورزشگاه آزادی است که چمن مطلوبی دارد. ما به خاطر شرایط جوی‌ای که در تبریز بود، گاهی مجبور بودیم در چمن مصنوعی تمرین کنیم. اگر ما زمین تمرین خوب داشته باشیم مطمئناً در بازیمان

یادداشت

فاجعه‌ای که نزدیک است

مجید صالح

مربی فوتبال

■ لیگ برتر فوتبال در فصل نهم‌دهم خود از نوع برگزاری، تقویم مناسبات، پیشرفت‌های خوبی داشت. هر چند از نظر کیفیت تا حد ایدéal خود فاصله زیادی داشت و می‌توان لیگی را که میلیاردی در آن هزینه می‌شود، با کیفیت بهتری دیدمسابقیات این فصل فشرده‌گی و از طرف دیگر تعطیلات زیادی داشت که دلیل آن مسابقات و اردوهای تیم‌ملی بود و کار دیگری نمی‌توانستند برنامه‌ریزان لیگ انجام دهند. وقتی بازی‌های این‌گونه برقرار می‌شود، تیم‌هایی که در دور موفقیت قرار دارند، به راحتی ضربه می‌خورند چون توقف کردند، باعث می‌شود آنها از برنامه بکنواخت و روئین خود که باعث موفقیت‌شان شده است، فاصله بگیرند. می‌شود به اندازه انگشتان یک دست به نام این تیم‌ها اشاره کرد. اما از سوی دیگر تیم‌هایی بودند که به دلیل دیر بسته شدن و تعویض مربی از این توقف گاه و بی‌گاه نهایت استفاده را بردند و تیم خود را به شرایط ایدéal نزدیک کردند؛ تیم‌هایی مثل نفت تهران و مس کرمان.در فصلی که گذشت، برعکس لیگ برتر دهم که تا هفته آخر شش تیم دغدغه سقوط داشتند، در این فصل خیلی زود تیم‌های سقوط‌کننده مشخص شدند و در هفته آخر عملاً هیچ حساسیتی در پایین جدول وجود نداشت، اما در بالای جدول قضیه فرق می‌کرد. به نظرم هر سه تیم بالای جدول شایستگی قهرمانی داشتند و سهم خود را از بقیه لیگ جدا کرده بودند. اگر به جدول نگاه کنید فاصله بین تیم سوم که استقلال بود با ۶۵ امتیاز و تیم چهارم جدول صبا‌قم با ۵۰ امتیاز فاصله ۱۵ امتیازی بود که نشان می‌داد، فاصله زیاد سه تیم بالای جدول را از هر نظر با تیم‌های چهارم به بعدشان. اما از رده چهارم تا رده نهم‌دهم اختلاف تنها ۹ امتیاز بود که این فشرده‌گی و رقابت را در میانه جدول نشان می‌دهد. این جدول من را یاد بارسلونا و رئال‌مادرید با سایر تیم‌های لالیگا می‌اندازد که چگونه خرج خود را از بقیه جدا کردنددر دور برگشت لیگ تیم‌های سپاهان و تراکتورسازی به خوبی امتیاز جمع کردند و هر کدام بالای ۳۰ امتیاز گرفتند اما تیم استقلال روند نزولی داشت که آن هم برمی‌گردد به مسابقات‌شان در لیگ قهرمانان آسیا که باعث شد استقلال تون خود را در سه جبهه لیگ برتر، جام حذفی و لیگ قهرمانان خرج کند. به نظرم خستگی مهم‌ترین عامل بود که تیم‌های سرخی نتوانند نتایج دلخواه خود را کسب کنند. ما این فصل پدیده‌های زیادی نداشتیم و این اولین فاجعه برای فوتبال ایران می‌تواند باشد. شاید می‌توان تنها از امید علی‌شاه و چند بازیکن جوان دیگر نام برد که این فصل خود بودند اما برای فوتبال ایران با این گسرت‌دگی و پتانسیل بسیار ناچیز است. متأسفانه برنامه‌ریزی کنفدراسیون آسیا هم ضربه بزرگی به تیم‌های باشگاهی و تیم‌ملی کشورمان زده است. که AFC در شرق آسیا و پانچت مآزری بنا شده کامل در سیطره تیم‌ها و کشورای آن منطقه به خصوص زاین و کرمنجوبی باشد. از آنجایی که لیگ‌های آنها از فوریه تا نوامبر هر سال برگزار می‌شود، برنامه‌ریزی در لیگ قهرمانان آسیا هم همین‌گونه است، یعنی آنها فصل فوتبالشان در یک سال میلادی تمام می‌شود اما برای ما و سایر کشورهای غرب آسیا یک فصل فوتبال در دوسال میلادی بر گزار می‌شود که این ضربه سختی به فوتبال ایران می‌زند.

سلیقه‌ای سوت زدن، مشکل داوران

علی خسروی

■ داورى ما در لیگ برتر نهم‌دهم به نظرم مانند ۱۰دوره گذشته، دارای اشتباهات بود. در داورى درمد اشتباه بین پنچ ۱ - ادرصد است و فکر می‌کنم، که فصلی که گذشت اشتباهات داوران کشورمان هشت با ۹درصد بودوقتی از ۱۶۰ بازی برگزارشده در ۲۰۰ تاى آن ایراد و اشتباه تاثیرگذار وجود دارد، این نشان می‌دهد در ۱۴۰ بازی دیگر هیچ اتفاق قابل بحثی وجود نداشته که این یک موفقیت برای داورى کشورمان است.در سه سال گذشته داوران ما جوان شدند و این عامل شاید تا حدودی باعث شده تا بعضی از اشتباهات صورت گیرد. اما به نظرم مشکل ما در بخش داورى، سلیقه‌ای برخورد کردن داوران با یک خطاست. بعضی داوران بدون هیچ مشکلی کارتهای زرد و قرمز خود را به بازیکنان خطای نشان می‌دهند، اما بعضی‌ها بلد نبودند چگونه از کارتهای خود استفاده کنند. این عدم هماهنگی باعث می‌شود صدای تیم‌های مختلف دربیاید. هر چند بارها در کلاس‌های هماهنگی‌ای که در طول فصل چند بار برگزار شد، به داوران این مسایل یاداورى شد.حدود ۹۰ درصد داوران ایرانی مشکلی از نظر بدنی ندارند، اما نحوه حرکتی آنها و استارت زدن‌هایشان ایراد دارد. شما هیچ‌گاه نمی‌بیند، در صحنه‌های سرعتی داوران ما در محوطه جریمه باشند. ما باید از داوران بزرگ دنیا مثل ایرماتوف کشورداری چین او شناخت خوبی از قوانین و طبقه‌بندی خطا دارد، چیزی که در داورى ایران کمتر دیده می‌شودداوران ما باید هر هفته بازی‌های خودشان و همکارشان در بازی‌های دیگر را آنالیز کنند تا به خوبی با یکدیگر هماهنگ شوند.در بحث کمک‌داوران هم باید به این نکته اشاره کرد که کمک‌داوران به بخش آفساید بسیار خوب عمل می‌کنند و هیچ مشکلی از این‌بابت وجود ندارد، اما مشکل آنها کمک نکردن به داور وسط در اعلام خطاطص.درآمد داوران ایرانی در حال حاضر به ۵۰۰ هزار تومان برای هر بازی رسیده است که به نظرم خوب است، اما هنوز با ایدéal‌ها فاصله دارد. یک داور اگر در طول فصل ۳۰۰ فضاوت کند، کل درآمد او ۱۰ میلیون می‌شود که واقعاً رقم زیادی نیست.در مورد محرومیت داوران هم به نظرم رسانه‌ای کردن آن کار درستی نیست. آقایان قهرمانی و رفیعی حق‌شان نبود که این‌گونه محروم شوند و بعد آن را رسانه‌ای کنیم. امیدوارم در فصل بعد کمتر شاهد مشکلات داورى باشیم. هر چند تا موقعی که انسان فضاوت می‌کند، اشتباه به وجود می‌آید.

■ **سقف قرارداد در فصلی که گذشت در نفت رعایت شد؟**

تمام بازیکنان ما زیر سقف هستند و حتی بازیکن هم‌سطح سقف هم نداریم و مطمئن باشید باهمین بازیکنان، با تیم‌هایی که میلیارد‌ها تومان هزینه کردند رقابت کردیم.

■ **ایمان موسوی برترین گلزن لیگ بود، اما به یک‌باره افت کرد، علت خاصی داشت؟**

بین او و دیگر بازیکنان فرقی قابل نیستیم. او هم مثل دیگر بازیکنان در تمرین باالگیزه حضور پیدا می‌کرد و در زمین حرکت و تلاش دیگر بازیکنان را به گل تبدیل می‌کرد، اما به یکباره این انگیزه را از دست داد، نمی‌دانم برای او چه اتفاقی افتاد ما به او خیلی کمک کردیم، اما بعضی وقت‌ها برای بعضی از بازیکنان پیش می‌آید. امیدوارم که فصل بعد جبران کند و حتی به تیم‌ملی راه پیدا کند.

■ **نگاه شما به فوتبال چگونه است و چه رویکردی را در نوع بازی دنبال می‌کنید؟**

در مقابل تمام تیم‌ها تهاجمی بازی می‌کنیم و در طول فصل هم دیدید که هیچ‌گاه به دفاع مطلق رو نیاوردیم و در ادامه هم همین روند را دنبال خواهیم کرد.

■ **یعنی تاثیرگذاری را بر تاثیرپذیری ترجیح می‌دهید؟** با بعضی از تیم‌ها قابل مقایسه نیستیم چه از لحاظ بازیکنان و دیگر مسایل مالی و غیره. در هر صورت هر بازی شرایط خودش را دارد و ما هم با توجه بر پتانسیل خود بازی خواهیم کرد.

■ **چه شد که قراردادتان را تمدید کردید؟**

بعد از اینکه مشخص شد تیم به ارک نمی‌رود، من هم با مسوولان به توافق رسیدم تا فصل بعد هم در خدمت نفت تهران باشم. برای فصل بعد چند بازیکن را زیر نظر داریم که امیدوارم به توافق برسیم. ما با قدرت باز می‌گردیم. من از چند تیم دیگر هم پیشنهاد داشتم، اما اولویتم نفت بود و با آنها هم توافق کردم.

■ **بازیکن خاصی را در نظر دارید؟**

بله چند بازیکن هستند، اما نام نیم نبرم بهتر است.

■ **شما به عنوان کسی که در دو جام‌جهانی به‌عنوان بازیکن و مربی حضور داشتید تیم‌ملی به سبک کی‌روش را چطور می‌بینید؟**

مربی بزرگی است و در این چند مدت به شناخت خوبی از فوتبال ما رسیده کما اینکه رابطه خوبی با مربیان دارد. می‌تواند کمک شایانی در برهه‌ای که در ایران است به ما کند

■ **به نظر شما ایشان در حال ایجاد ساختاری است که در آینده نیز مفید باشد؟** در تاملی که در جلسه با مربیان لیگ‌برتر داشت یکی از هدف‌های اصلی ایشان ساختارسازی عنوان شد. نباید فراموش کرد که ساختارسازی با حضور یک نفر میسر نیست و نیاز به یک تلاش و همکاری همگانی دارد.

تاثیر می‌گذارد و بهتر می‌شود. بازیکن تراکتورسازی که هموطن کی‌روش، سرمربی تیم‌ملی ایران است در مورد فوتبال ایران با این مربی صحبت می‌کند، که بیشتر در مورد شناس حضور ایران در جام‌جهانی است، او در این باره می‌گوید: من هم متعقدم که ایران می‌تواند از تجربه کی‌روش استفاده کند و امیدوارم بتواند برای صعود به جام‌جهانی موفق شود. امیدوارم کی‌روش، سیمویز و گن گاسپار بهترین نتیجه را بگیرند. من چند دوست در تیم‌ملی ایران دارم و به خاطر آنها و کی‌روش دوست دارم ایران نتیجه بگیرد. فلاویو در مورد هواداران تراکتورسازی هم حرف‌های جالبی می‌زند: هواداران تراکتورسازی خیلی خوب هستند، آنها شور فوق‌العاده‌ای دارند. در بازی با راه‌آهن برادرم در جایگاه ویژه بود و با دست من به اشاره می‌کرد که شور و حال هواداران را ببینم، در بازی با پرسپولیس هم همین‌طور بودند. من در بازی‌های مس کرمان، داماش، نفت آبادان و فلاذ مقابل همین هواداران گل‌زنی کردم از اینکه می‌بینم تماشاگران به خاطر من به ورزشگاه می‌آیند برای من بهترین انگیزه است و از این فوتبال لذت می‌برم.

میدان فرستاد. به طور کل فوتبال قابل پیش‌بینی نیست و نمی‌توان با قطعیت در مورد موضوعی صحبت کرد، اما به نظرم می‌توانست برای تیم مفید باشم. با اینکه مصدوم شده بودم و تیم خیلی به من احتیاج داشت، ولی سایر بازیکنان با همت خود تیم را در لیگ نگه داشتند و رتبه بدی هم کسب نکردیم.

■ **کار کردن با علی دایی چطور است؟**

علی دایی عاشق کارکردن با جوانان است و در تیم‌های مختلف این را نشان داده است. در تیم راه‌آهن هم همین‌گونه بود. من با اطمینان به تمرین می‌رفتم و می‌دانستم که حقم خورده نمی‌شود، با اینکه ۱۹سال داشتم ولی سرمربی تیم پشت بازیکنان ایستاد و جوانان را به بازیکنان فیکس تبدیل کرد.

■ **به تیم‌ملی هم دعوت‌شدی؟**

بله، آقای کی‌روش که یک مرحله من را به تیم‌ملی دعوت کرد، اما مصدومیت نگذاشت به اردوهای بعدی دعوت شوم. خودم را آماده کرده بود در انتخابی جام‌جهایی یکی از بازیکنان تیم‌ملی باشم.

■ **در فصلی که گذشت بازیکن پدیده کم داشتیم، علت چیست؟** به نظرم مدیران و مربیان نتیجه‌گرا هستند و کمتر به امر

امید عالی‌شاه متولد ۱۳۷۰ بازیکن ۲۰ساله ساوری که در باشگاه نساجی نیز حضور داشت و دو فصل پیش نیز در باشگاه نفت بود اسمال از مهره‌های ارزشمند باشگاه راه‌آهن است. عالی‌شاه سابقه پوشیدن پیراهن تیم‌ملی جوانان و نوجوانان را نیز دارد. این بازیکن راه‌آهن تهران که این فصل با گرفتن چهار پانثانی، داند چهار پاس گل و وزن هشت گل پدیده تیم علی دایی بود از ناحیه رباط صلیبی در بازی با داماش آسیب دید و مجبور شد آن را جراحی کند. عالی‌شاه با این عمل جراحی، مسابقات کل فصل را از دست داد و از فصل بعد دوباره می‌تواند در میدان حاضر شود. با این بازیکن جوان که به عنوان پدیده لیگ معرفی شد، صحبت کردیم.

■ ■ ■

■ **خیلی زود مصدوم شدی؟**

واقعاً این فصل برای من خیلی زود تمام شد و دوست داشتم که تا پایان در خدمت تیم باشم. در بازی با داماش بر سر یک اتفاق مصدوم شدم. اول فکر نمی‌کردم تا این اندازه جدی باشد که کل فصل را از دست بدهم.

■ **فکر می‌کنی تا آخر فصل چقدر گل می‌زدی؟**

اول باید از علی دایی تشکر کنم که به من اعتماد کرد و به عنوان بازیکن فیکس من را به

